

faar den Frihed til nu under bestemte Former at kunne naa fremad imod. Og saa mener jeg med Hensyn til Menighedsraadene, som de nu ere komne op, som en foreløbig Institution, at det kan være forbeholdt det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, at forberede den Fremtid, der skal komme, saaledes, at naar den Dag saa kommer og de vedkommende Forslag ligge for, ere vi, som det ogsaa er nævnt fra andre Sider, ikke bundne og kunne ikke være bundne til, hvad der saa kommer frem, men saa vil der selvfølgelig være en hel Del gode Ting, som maa tages under Overvejelse, efter at man har faaet indhentet en Mængde nødvendige Oplysninger. Men, som sagt, naar Tiden kommer, staa de lovgivende Myndigheder fuldstændig frit over for de da foreliggende Lovforslag. Saa kan der da tages de samme Hensyn, som jeg mener, at vi tage i Dag ved at stemme for Lovene, nemlig Hensynet til hvad Livet kræver. Det kan der saa gives Lovsform, hvorved man kan naa at faa rettet et og andet af det, som nu jeg og vistnok mange med mig ere mindre tilfredse med, og derved maaske naa et Skridt videre. Og naar der er gaaet nogle Aar, have vi set det kirkelige Liv udvikle sig noget anderledes og noget videre fremme, end vi se det i dette Øjeblik. Det er derfor med Taknemmelighed over for den højtærede Kirkeminister, at jeg har givet min Tilslutning, fordi han har været i Stand til, hvad jeg for Resten nærede nogen Frygt for, at han ikke vilde være i Stand til, at bøje sig noget over for de stridende Anskuelser; saa at vi endte med at faa det, som Livet krævede. Det have vi naaet, og det er mit Haab, at vi, naar vi trods de Enkeltheder, vi ikke synes om, alligevel stemme for Forslagene nu, ogsaa i den Fremtid, der kommer efter, ville være i Stand til at naa det samme, nemlig i sin Tid at skabe Lovformer, som give Plads for en Livsudvikling, saaledes at det, som Livet kræver, ogsaa kan naas.

Endnu vilde jeg gerne til Slutning nævne en enkelt Ting. Der er fra flere Sider fremsat Ønsker om Ændringsforslag, det Ønske nærer jeg ogsaa, men jeg frafalder Tanken om at stille saglige Ændringer op. Derimod kunde jeg ønske, at der blev foretaget Ændringer i sproglig Henseende. Jeg skal ikke tage ret meget af den Slags op, men kun nævne nogle ganske enkelte, for at man selv kan se, hvor fyldt Lovforslagene ere af Ord, som det forekommer mig aldeles urigtigt at bevare

i Love, som skulle bruges af alle læge Medlemmer Landet over. I den allerførste Paragraf i Loven om Menighedsraad bruges Ordet „Antal“, det skal jeg lade staa, for det bruges jo i Masser af Love, men jeg henstiller til det ærede Sprogudvalg, som jo er nærmest til at tage sig af den Slags Ting, at sætte „Tal“ i Stedet for Antal. Derimod i § 18 i samme Lov forekommer Ordene „Assistenskirkegaard“ og „Regulativer.“ Jeg skal blot nævne Ordene, saa kan enhver selv tænke over Sagen. I Loven om Valgmenigheder er der en hel Række Paragraffer: 5, 9, 13, 23, hvor man stadig har Ordet „Regulativer“; og saa er der den Snurighed i 1ste Paragraf af Loven om Brugen af Kirkerne, at man bruger et andet Udtryk, nemlig „de nærmere Regler“ akkurat i samme Mening; men lidt længere nede bruger man atter „Regulativer“ i samme Betydning. Det forekommer mig ønskeligt, at slige Udtryk bleve omskrevne paa et Maal, der var virkeligt Dansk. Jeg skal endnu blot nævne, at i § 13 i Loven om Valgmenigheder finde vi Udtrykket „Fialer“, „Fialmenigheder“, i § 15 Udtrykket „Kvalifikation“, og i §§ 17 og 18 staaer Udtrykket „autoriser“ med Hensyn til Kirkebøger og Skudsmaalsbøger, i § 18 ogsaa „Instruktioner“. Jeg skal ikke nævne flere, da jeg har nævnt tilstrækkeligt for Formaalet, at drage navnlig Sprogudvalgets Opmærksomhed hen paa, at det tager sig af at stille en hel Række Ændringer i sproglig Henseende. Jeg tror, det har mere Betydning, end man i Almindelighed antager, at Love af den Slags, som skulle bruges af alle Slags Mennesker, have en Form, der har sin Rod i og hænger sammen med hele vort Sprogs Udvikling. Der kan maaske være et og andet fremmed Ord, vi maa lade staa, men i sin Helhed er Sproget for sjusket, og jeg maa henstille til Overvejelse, hvis der skal stilles Ændringer, at man saa stiller Ændringer i den Retning, jeg har antydnet, da de jo ikke kunne hindre Lovens Gennemførelse.

Borghjerg: Jeg haaber at kunne tale saa kort, at vi blive fri for Aftenmøde. Til det ærede Medlem fra Storeheddinge (Svend Høgsbro) vil jeg gerne sige, at hans Argumentation ikke overbeviste mig. Han sagde, at de to Love, der skulle gælde fremtidig, ere de vigtigste, og det er frsindede Love, og vi kunne derfor købe dem med de andre, vi ikke sætte saa megen Pris paa som disse to, men de ere jo heller ikke saa epokegørende, det er væsentlig